

Motion till riksdagen 2013/14: MJ399

av **Isak From m.fl. (S)**

Bekämpning av den främmande arten mårddhund

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att utöka bekämpningen av den invasiva (skadliga) främmande arten mårddhund.

Motivering

Sverige har, bl.a. genom konventionen för biologisk mångfald (CBD) och vår egen strategi för främmande arter, förbundit sig att ”förhindra införsel av, kontrollera eller utrota de främmande arter som hotar ekosystem, livsmiljöer eller arter”. Vi har även ett ansvar i att förhindra att invasiva främmande arter sprider sig till våra grannländer, t.ex. Norge. I september 2013 lade EU-kommissionen fram ett förslag till ny lagstiftning för att förebygga och hantera det snabbt ökande hotet från invasiva arter.

Mårddhund är en invasiv främmande art i hela Europa. År 2008, strax efter att den första föryngringen bekräftades i Sverige, inleddes förvaltning av arten. Åren 2010–2013 bidrog EU (Life plus) med medel till projektet i Sverige, Danmark och Finland för att utveckla metoder och sätta upp förvaltningssystem. Den långsiktiga förvaltningen, från 2014 och framåt, förväntas dock nationerna själva stå för.

Mårddhundsprojektet är framgångsrikt så här långt. På grund av mårddhundspopulationens snabba populationstillväxt skulle vi nu ha haft upp emot 1 000 mårddundar i norra Sverige utan projektets insatser, nu har vi istället drygt ett hundratal, samma som när projektet startade. Utan fortsatt förvaltning skulle situationen på sikt bli mycket bekymmersam, med en population på över 10 000 djur inom 15 år. Den faktiska utvecklingen av mårddhundsavskjutningen i Finland kan utgöra en obehaglig parallell till vad Sverige har att vänta om förvaltningen helt avslutas eller begränsas kraftigt i detta tidiga

Fel! Okänt namn på

skede: jaktbytet år 1970 var 800 individer, vilket år 2000 hade blivit 85 000 individer, och 180 000 individer år 2012.

Att bekämpa invasiva främmande arter är mångfalt mer kostnadseffektivt i invasionens tidiga skeden än när arten redan etablerat sig. I Finland där man har en etablerad mårhundspopulation med tätheter upp till 300 djur/1 000 ha (att jämföra med rödräv i Sverige, ca 5–8 djur/1 000 ha) kostar enbart rabiesvaccination och rabiesbekämpning 1 miljard euro/år. Att hålla nere populationen till acceptabla nivåer i värdefulla våtmarker kostar 3,3 euro per ha/år förutsatt att jägarna som utför jobbet arbetar gratis – i Sverige har vi 9 miljoner ha våtmark. Projektet i Sverige går med dagens insats runt på i storleksordningen 8 miljoner kronor årligen. Denna summa är nödvändig tills projektet har lyckats betvinga populationen och en nedgång kan bekräftas. Om insatsen helt avbryts, eller minskas kraftigt, om än bara några år, så är risken uppenbar att populationen ökar drastiskt igen. Troligtvis skulle en sådan lindring av det grepp vi nu har om populationen innebära att vi får svårt att någonsin få kontroll igen. Om vi däremot kan fortsätta ytterligare några år med samma insats är det troligt att vi lyckas begränsa populationen till att huvudsakligen bestå av steriliserade sändardjur, vilket skulle underlätta situationen betänkligt både vad gäller insats och ekonomiska resurser.

Regeringen har i sin senaste budget avsatt totalt 5 miljoner kronor årligen för främmande invasiva arter fram till 2016. Även om Naturvårdsverket har möjlighet att genom prioriteringar inom andra miljövårdsanslag förstärka dessa medel anser vi det oansvarigt av regeringen att riskera att ett av Europas få fungerande ”tidig varning och snabb respons”- system för kontroll av en invasiv art raderas och därmed även att en av Europas mest invasiva arter får fäste i landet. Regeringen bör se över behovet av att utöka bekämpning av den invasiva (skadliga) främmande arten mårhund.

Stockholm den 30 september 2013

Isak From (S)

Agneta Gille (S)

Gunnar Sandberg (S)